

Υπόθεση T-274/02

Ritek Corp. και Prodisc Technology Inc.

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

«Ντάμπινγκ — Οπτικοί δίσκοι για εγγραφή, καταγωγής Ταϊβάν — Προσδιορισμός του περιθωρίου ντάμπινγκ — Επιλογή της ασύμμετρης μεθόδου υπολογισμού — Διαμόρφωση διαφορετικών τιμών εξαγωγής ανάλογα με τους αγοραστές, τις περιοχές ή τις χρονικές περιόδους — Τεχνική γνωστή ως “της εκμηδενίσεως”»

Απόφαση του Πρωτοδικείου (πέμπτο πενταμελές τμήμα) της 24ης Οκτωβρίου
2006 II - 4310

Περίληψη της αποφάσεως

1. Κοινή εμπορική πολιτική — Άμυνα κατά των πρακτικών ντάμπινγκ — Περιθώριο ντάμπινγκ
(Κανονισμός 384/96 του Συμβουλίου, άρθρο 2 § 11)

II - 4305

2. Κοινή εμπορική πολιτική — Άμυνα κατά των πρακτικών ντάμπινγκ — Περιθώριο ντάμπινγκ
(Κανονισμός 384/96 του Συμβουλίου, άρθρο 2)
3. Κοινή εμπορική πολιτική — Άμυνα κατά των πρακτικών ντάμπινγκ — Περιθώριο ντάμπινγκ
(Κανονισμός 384/96 του Συμβουλίου, άρθρο 2 § 11)
4. Κοινή εμπορική πολιτική — Άμυνα κατά των πρακτικών ντάμπινγκ — Περιθώριο ντάμπινγκ
(Συμφωνία για την εφαρμογή του άρθρου VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου, «Κώδικας αντιντάμπινγκ του 1994», άρθρο 2.4.2· κανονισμός 384/96 του Συμβουλίου, άρθρο 2 § 11)
5. Κοινή εμπορική πολιτική — Άμυνα κατά των πρακτικών ντάμπινγκ — Περιθώριο ντάμπινγκ
(Κανονισμός 384/96 του Συμβουλίου, άρθρο 2 § 11)

1. Σε σχέση με την άμυνα κατά των πρακτικών ντάμπινγκ, σκοπός της ασύμμετρης μεθόδου είναι να ληφθεί υπόψη η πραγματική έκταση του εφαρμοζομένου ντάμπινγκ στις περιπτώσεις κατά τις οποίες, δεδομένου ότι διαπιστώθηκε διαμόρφωση διαφορετικών τιμών εξαγωγής, ασχέτως της αιτίας της, οι δύο λοιπές μέθοδοι δεν αρκούν εν προκειμένω. Το ζήτημα της υπέρξεως διαμορφώσεως διαφορετικών τιμών εξαγωγής, ανάλογα με τους αγοραστές, τις περιοχές ή τις χρονικές περιόδους, αποτελεί ένα καθαρώς αντικειμενικό ζήτημα και μικρή σημασία έχει, όπως είναι επόμενο, αν την αιτία αυτής της καταστάσεως αποτελεί η ύπαρξη ή μη δολίας προθέσεως. Το να απαιτείται η απόδειξη προθέσεως, αυτό καταλήγει στο να παρεμποδίζεται η προσφυγή στην ασύμμετρη μέθοδο στις συγκεκριμένες περιπτώσεις κατά τις οποίες η μέθοδος αυτή είναι, παρ' όλα αυτά, η μόνη βάσει της οποίας μπορεί να υπολογιστεί η πραγματική έκταση του εφαρμοζομένου ντάμπινγκ και, ως εκ

τούτου, να παρεμποδιστεί, μέσω του ορισμού προϋποθέσεως μη προβλεπόμενης από το άρθρο 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού, η ορθή λειτουργία της διατάξεως αυτής.

Τούτο ουδόλως εμποδίζει το γεγονός ότι το ντάμπινγκ μπορεί να είναι μια ηθελημένη πράξη δυνάμενη να αποτελέσει το αντικείμενο προσπαθειών συγκαλύψεως, και, επομένως, ότι η διαπιστωθείσα διαμόρφωση διαφορετικών τιμών εξαγωγής μπορεί να προκύπτει από επιτήδειους χειρισμούς των εξαγωγέων. Όμως, εξίσου αληθές είναι ότι από πουθενά δεν καταφαίνεται, το αντίθετο μάλιστα συμβαίνει, ότι η ασύμ-

μετρη μέθοδος προβλέφθηκε μόνον για την καταπολέμηση των περιπτώσεων ηθελημένης συγκαλύψεως του ντάμπινγκ. Πράγματι, η προσφυγή στην ασύμμετρη μέθοδο δεν εξαρτάται από την εκ μέρους των κοινοτικών οργάνων διαπίστωση προθέσεως συγκαλύψεως του ντάμπινγκ, αλλά μόνο από τη διαπίστωση ότι η χρήση των συμμετρικών μεθόδων θα είχε ως αποτέλεσμα την τεχνητή «συγκάλυψη» ή ακόμη το «καμουφλάρισμα», δηλαδή δεν θα επέτρεπε ορθή εν προκειμένω εκτίμηση.

Τούτο ενισχύεται από το γεγονός ότι η έννοια της προθέσεως είναι γενικώς ανύπαρκτη στη νομοθεσία περί αντιντάμπινγκ. Πράγματι, ουδόλως απαιτείται, στο πλαίσιο του βασικού κανονισμού, να αποδείξουν τα κοινοτικά όργανα πρόθεση προκειμένου να διαπιστώσουν την ύπαρξη ντάμπινγκ ή ζημίας.

(βλ. σκέψεις 54-55, 58)

384/96, στηρίζεται στην εξέταση των λογιστικών και οικονομικών στοιχείων των οικείων επιχειρήσεων και ουδόλως συνεπάγεται την αναζήτηση των αιτιών του επιπέδου των τιμών στην εγχώρια αγορά και αυτού των τιμών εξαγωγής. Οι λόγοι για τους οποίους ένας εξαγωγέας ωθήθηκε στο να πραγματοποιήσει πωλήσεις στην εγχώρια αγορά σε τιμές χαμηλότερες του κόστους παραγωγής ή να πωλήσει προς την Κοινότητα σε τιμές χαμηλότερες της κανονικής αξίας, είναι αδιάφοροι όσον αφορά τον υπολογισμό του ντάμπινγκ. Επομένως, ένας εξαγωγέας δεν μπορεί να ισχυριστεί, ότι πρέπει να ληφθούν υπόψη οι πράγματι ισχύουσες τιμές στην εγχώρια αγορά και όχι μια κατασκευασμένη κανονική αξία, για τον λόγο ότι η ασκηθείσα από τους ανταγωνιστές πίεση στις τιμές ανάγκασε αυτόν τον εξαγωγέα να προβεί σε πωλήσεις στην εγχώρια αγορά κάτω του κόστους παραγωγής του. Ούτε, άλλωστε, μπορεί να αμφισβητηθεί η ύπαρξη ντάμπινγκ, για τον λόγο ότι το επίπεδο των τιμών εντός της Κοινότητας τον ανάγκασε να προβεί σε εξαγωγές κάτω της κανονικής αξίας

(βλ. σκέψη 59)

2. Η διαπίστωση ντάμπινγκ, πρώτο στάδιο στην εξέταση του ζητήματος αν πρέπει να επιβληθεί δασμός αντιντάμπινγκ, στηρίζεται σε μια καθαρώς αντικειμενική σύγκριση μεταξύ της κανονικής αξίας και των τιμών εξαγωγής. Η σύγκριση αυτή, που γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ
3. Στον τομέα των μέτρων προστασίας του εμπορίου, τα κοινοτικά όργανα διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως λόγω της περιπλοκότητας των οικονομικών, πολιτικών και νομικών καταστάσεων που πρέπει να εξετάζονται. Εξ αυτού

έπεται ότι ο εκ μέρους του κοινοτικού δικαστή έλεγχος των εκτιμήσεων των οργάνων πρέπει να περιορίζεται στη διαπίστωση της τηρήσεως των διαδικαστικών κανόνων, της ουσιαστικής ακρίβειας των γεγονότων που έχουν ληφθεί υπόψη για να γίνει η αμφισβητούμενη επιλογή, της ανυπαρξίας πρόδηλης πλάνης στην εκτίμηση των γεγονότων αυτών ή της ανυπαρξίας καταχρήσεως εξουσίας.

Συναφώς, η εκ μέρους των κοινοτικών οργάνων εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ 384/96 και, ιδίως, της δεύτερης προϋποθέσεως εφαρμογής της ασύμμετρης μεθόδου, που έχει σχέση με την αδυναμία των συμμετρικών μεθόδων να λάβουν υπόψη την πραγματική έκταση του εφαρμοζομένου ντάμπινγκ, συνεπάγεται, εκ μέρους των οργάνων αυτών, περίπλοκες οικονομικές εκτιμήσεις.

Τέλος, τα κοινοτικά όργανα, όταν κάνουν χρήση του περιθωρίου εκτίμησης που τους παρέχει ο βασικός κανονισμός, δεν υποχρεούνται να εξηγούν λεπτομερώς και εκ των προτέρων τα κριτήρια που σκοπεύουν να εφαρμόσουν σε κάθε κατάσταση, ακόμα και στις περιπτώσεις κατά τις οποίες, υιοθετούν νέες επιλογές αρχής.

(βλ. σκέψεις 80-82, 86)

4. Εκμηδένιση είναι η πράξη με την οποία ένα περιθώριο ντάμπινγκ αρνητικού ποσού, ενδεικτικό πώλησεως με αντικείμενο εξαγωγή πραγματοποιηθείσα σε τιμή υψηλότερη της κανονικής αξίας, εκμηδενίζεται με σκοπό να αποφευχθεί το συγκαλυπτικό αποτέλεσμα που θα είχε στο διαπιστωθέν, εξάλλου, θετικό ντάμπινγκ η λήψη υπόψη αυτού του αρνητικού περιθωρίου ντάμπινγκ. Μολονότι αυτό δεν μνημονεύεται ούτε στον κώδικα αντιντάμπινγκ του 1994 της ΓΣΔΕ και στον βασικό κανονισμό αντιντάμπινγκ 384/96, χρησιμοποιείται συνήθως από τις πραγματοποιούσες εξαγωγές χώρες και τις τελωνειακές ενώσεις, μεταξύ των οποίων και η Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

Ούτε το γράμμα του άρθρου 2.4.2 του κώδικα αντιντάμπινγκ του 1994 ούτε αυτό του άρθρου 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού απαγορεύουν την εφαρμογή του στο πλαίσιο της ασύμμετρης μεθόδου.

(βλ. σκέψεις 97, 103)

5. Το άρθρο 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού αντιντάμπινγκ 384/96 προβλέπει, όσον αφορά τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ, την εφαρμογή της μιας μεταξύ των τριών δυνατών μεθόδων, εκ των οποίων

οι δύο —οι συμμετρικές μέθοδοι— αποτελούν τις συνήθεις μεθόδους και η μια —η ασύμμετρη μέθοδος— αποτελεί την κατ' εξαίρεση μέθοδο. Η προϋπόθεση σχετικά με την ύπαρξη διαμορφώσεως διαφορετικών τιμών εξαγωγής, ανάλογα με τις χρονικές περιόδους, τους αγοραστές ή τις περιοχές, απλώς αποτελεί μια από τις προϋποθέσεις εφαρμογής της ασύμμετρης μεθόδου. Επομένως, ο ορισμός αυτής της προϋποθέσεως ουδόλως έχει ως αντικείμενο να επιτρέπει στα όργανα να προβαίνουν στην κατάτμηση της περιόδου έρευνας,

ανάλογα με τις χρονικές περιόδους, τους αγοραστές ή τις περιοχές, προκειμένου για συνδυασμένη εφαρμογή, ανάλογα με αυτές τις περιόδους, αγοραστές ή περιοχές, της μιας με την άλλη μέθοδο υπολογισμού. Τα κοινοτικά όργανα δεν μπορούν, εν πάση περιπτώσει, να εφαρμόζουν κατά τρόπο συνδυασμένο τις μεθόδους υπολογισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ.

(βλ. σκέψη 113)